

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἁπασί τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη παρελθόντων ἐτῶν εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

3. Ὀδὸς Ὀμήρου 3.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π.μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθὺνεται ἡ συντάξις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύνσεις ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐργασία καὶ τὸ κάλλος Δ'. — Ἡ Νέα Γυνή (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γιωργιάδου). — Χρυστάνθεμα. — Ἡ Χειραφετημένη (ὑπὸ Μίτις). — Ἀπὸ Νορμανδίας εἰς Πικρίους (ὑπὸ δος Μαρίας Πινέλη). — Συνέδριον γυναικῶν (ὑπὸ κ. Μιτῆς Διοῦρα). — Ἡ κόρη καὶ τὸ ποτάμι (ὑπὸ Σφιγγός). — Ἀνθρωποὶ καὶ ζῶα (ὑπὸ Ζωοφίλου). — Γυναικεῖα κίνησις. Εἰδοποιήσεις. Ἐπιτομὴ.

ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ ΚΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Δ'.

Ἡ γυνὴ ἐγεννήθη ἢ ὅχι φύσει ἀσθενεστέρᾳ τοῦ ἀνδρός ; ἐξακολουθεῖ ἐρωτῶσα ἢ κατὰ τῆς γυναικείας ἐργασίας ἐξεργασθεῖσα κυρία. Καὶ τῆς ἀπαντῶμεν : εἶναι ζήτημα, ἐὰν ἡ γυνὴ ἐγεννήθη φύσει ἀσθενεστέρᾳ τοῦ ἀνδρός, καὶ ἐὰν δὲν κατέστη τοιαύτη ἐκ τῆς ἀδρανείας, εἰς ἣν ἐπὶ αἰῶνας ὄλους ἐζήτησεν.

Ἄλλως τε τὸ ἀσθενεστέρᾳ αὐτὸ εἶναι πολὺ ἐλαστικὸν καὶ ἐπιδεκτικὸν συζητήσεως. Αἱ γυναῖκες τῶν χωρίων, αἱ ἀγρότιδες ἐν γένει, ὡς καὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἀγρίων καὶ ἀπολιτίστων λαῶν, εἶναι βεβαίως ἰσχυρότεραι καὶ μεγαλητέρας ἀντοχῆς ἀπὸ τοὺς ἀνδρας τῶν γραφείων καὶ τοὺς ἀνδρας τῶν πόλεων ἐν γένει. Λοιπὸν εἶναι ζήτημα, ἐὰν ὁ ἀνὴρ εἶναι προνομιούχος κατὰ τὴν φυσικὴν ρώμην, ὡς εἶναι ζήτημα ἐὰν ἡ γυνὴ ἐγεννήθη φύσει ὠραιότερα τοῦ ἀνδρός. Ἐὰν βεβαίως ἐδῶ στρέψωμεν ἐν βλέμμα ἀνὰ τὰς μεγάλας συγκεντρώσεις κόσμου, θὰ πεισθῶμεν ὅτι ἡ ἀξίωσίς μας εἶναι κάπως παρακινδυνευμένη, διότι πολὺ περισσοτέρους ὠραίους ἀνδρας παρὰ ὠραίας γυναῖκας θὰ ἀπαντήσωμεν. Ἄλλ' ἐν γένει τὸ κάλλος τῆς γυναικὸς τὸ ἰδιάζον ἐγκείται εἰς τὴν χάριν καὶ τὴν ἀβρότητα, ἣν ἡμεῖς ἀπεκτήσαμεν μετὰ προσπάθειάς τοῦ νὰ ἀρῆσκωμεν τόσων αἰῶνων, καθ' οὓς μόνον μετὰ τὸ κάλλος ἐβασίλευεν ἡ γυνὴ καὶ καθ' οὓς ὅρος ὑπάρξεως καὶ εὐτυχίας ἐπεβάλλετο εἰς τὸ φύλλον μας ἢ φιλαρέσκεια.

Ἐὰν δ' ἡ φύσις ἀκριβῶς εἶχε πλάσει τὴν γυναῖκα ἀσθενεστέρᾳ τοῦ ἀνδρός, δὲν θὰ ἐνομοθέτει εἰς αὐτὴν τὸ ὀδυνηρὸν καὶ ἐξκνητικὸν ἔργον τῆς μητρότητος. Διότι οὐδεὶς κόπος φυσικὸς, οὐδεμία κατανάλωσις δυνάμεων, οὐδεμία μυϊκὴ ἀντοχὴ, οὐδεὶς πόνος δύναται νὰ συγκριθῇ μετὰ τὴν ἀπαιτεῖ καὶ καταναλίτκει εἰς δύναμιν καὶ ζωὴν τὸ ἔργον τῆς μητρότητος. Αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ ἔργον τῆς μητρότητος μετὰ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς συνεπάγεται, ἐπιβάλλει εἰς τὴν γυναῖκα τὸν μέγαν καὶ εὐεργετικὸν νόμον τῆς ἐργασίας. Ὅφειλε ἡ γυνὴ ἀπὸ μικρᾶς κόρης νὰ ἐργασθῇ διὰ νὰ ἀσκήσῃ τὸ σῶμά της καὶ τονώσῃ τοὺς μῦς της καὶ ζωογονήσῃ τὸ αἷμά της καὶ ἰσχυροποιήσῃ τὰ νεῦρά της, καθισταμένη οὕτω ἐπιτηδεῖα νὰ μεταδώσῃ εἰς τὴν γενεάν, ἣτις θὰ δημιουργηθῇ καὶ θὰ γαλουχηθῇ παρ' αὐτῆς ὑγείαν καὶ ἀκμὴν. Ὅφειλε ἡ γυνὴ νὰ ἐργασθῇ καὶ μοχθήσῃ πνευματικῶς ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἡλικίας της διὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὸν νοῦν της καὶ πλουτίσῃ αὐτὸν μετὰ τὰς πολλαπλὰς ὠφελίμους γνώσεις, ἃς θὰ μεταδώσῃ εἰς τὰ τέκνα της, ἀφοῦ προηγουμένως δι' ἰδικῆς της ἰδιοφυΐας, ἧς ἡ στοργὴ καὶ τὸ φίλτρον ἀποτελοῦσι τοὺς μεγαλητέρους παράγοντας, ἀπλοποίησιν καὶ κτασθήσῃ αὐτὰς προσιτὰς εἰς τὴν παιδικὴν ἀντίληψιν. Ὅφειλε ἡ γυνὴ νὰ ἐργασθῇ καὶ ἀσκηθῇ διὰ τῆς ἐργασίας εἰς τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν, εἰς τὴν καρτερίαν καὶ τὸν ἡρωισμόν, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνων θὰ δυναθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ μέγα ἔργον της ὡς σπουδαιοτάτου κοινωνικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ παράγοντος.

Ἡ γυνὴ ὀφείλει διὰ τῆς ἐργασίας νὰ ἐξευγενίσῃ καὶ ἐξυψώσῃ τὴν ψυχὴν της εἰς περιωπὴν ἀγίας καὶ εἰς περιωπὴν μάρτυρος, διότι πολὺ συχνὰ εἰς τοὺς καθημερινούς ἀγῶνας τῆς ζωῆς θὰ φέρῃ καὶ τὸν σταυρὸν ἐκείνης καὶ τὴν φωτοστεφάνην ταύτης.

Κάποιος σοφὸς εἶπέ ποτε, ὅτι, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε θεὸς ὀφεί-

λομεν να τον επινοήσωμεν. 'Ημεεις λέγομεν ότι εάν ή εργασία δεν ήτο συμφυής με την ανθρωπίνην φύσιν, ώφειλε να επινοηθή· τόσον μεγάλη και ευεργετική είναι ή δύναμις της, τόσην παρηγορίαν και ευτυχίαν και χαράν δημιουργεί γύρω της, εις τόσην τελειοποίησιν και εξύψωσιν προάγει την ανθρωπότητα, και τόσον σωτήρια είναι τα διδάγματα της. Ω! εκείνη ήτις ήδυνήθη να γράψη τόσον βεβήλους και ιεροσύλους κατά της εργασίας λέξεις; θά πάχη βεβαίως από αμβλύτητα νου, από πάρωσιν ψυχής, από αδράειαν πνευματός· θά ανήκη εις την κατηγορίαν των εις τα δάκτυλα ευτυχώς αριθμούμενων σήμεραν γυναικών, αι οποιαί ως μόνον προορισμόν των έννοούν να τρώγουν, να πίνουν και να κοιμούνται. Διότι μόνον μία φυτοζωική κατάστασις τοιαύτη δύναται να εμπνεύση τοιαύτας ιδέας και τοιαύτας αρχάς.

Δέν ήτο δέ ανάγκη να εξάρη τα θέλητρα της ζωής του γυναικωνίτου, δέν ήτο ανάγκη να ύμνήση την ζωήν των τεχνητών αυτών άνθών των θερμοκηπίων της 'Ανατολής, δια να μάς πείση, ότι και ή ανατροπή και ό βίος και οι σκέψεις της από του γυναικωνίτου έκπορεύονται και εις αυτόν βαδίζουν. Δέν ήτο ανάγκη να πλέξη τον πανηγυρικόν του πλούτου και της μαλθακότητος και της αμεριμνησίας της 'Ανατολικής ζωής δια να μάς δώση να έννοήσωμεν, ότι ανήκει εις την οικογένειαν των αγόνων αυτών άνθών — άφου τόσον της άρέσει ή προς τα άνθη προσομοίωσις — τα όποια ουδέποτε αναπνέουν τον φυσικόν και ζωογόνον άέρα, ουδέποτε δημιουργούν, ουδέποτε δίδουν άρώματα υγείας και ευωτίας, αλλά τα όποια υπό ασθενικά και εφήμερα χρώματα κλείουν εις τα σπλάγγνα των τον σκόληκα της εξαντλήσεως και του μαρκαμού και της φιλής και του είδους.

Η ΝΕΑ ΓΥΝΗ

Η'.

'Η διαφθορά είναι ό πολέμιος της γυναικής, όχι μόνον διότι εξευτελίζει τό αγιον της αγάπης αισθημα, αλλά διότι καταστρέφει την υγείαν και εξαντλεί την φυλήν. Είναι ή αδελφή της άλλης τρομεράς πληγής, του αλκοολισμού. 'Η νέα κοινωνία φαίνεται εύρισκυσσα εις τον δρόμον της έχθρου; τόσον μάλλον επικινδύνουσι, όσον βαίνει μετά μειζονος ενεργητικότητος την όδόν της προόδου. Τό οινόπνευμα εγγύνηται πάντοτε αφθονώτερον εις τας φλέβας των νέων γενεών. Μαρκάει και χαλαρώνει τα νεύρα, καταστρέφει την θέλησιν, σκοτίζει την διάνοιαν, επιβάλλει εις τα θύματα της σκληράς ή κτηνώδεις μανίας και στιγματίζει δια του έκφυλισμού τό πρόσωπον των λαών. Δια τότο ή γυνή, ή φύλαξ της φυλής, εξεγείρεται με αγρίαν όρμήν κατά του τρομερού τούτου τέρατος. 'Ο μέθυσος είναι ήτως τό θλιβερώτερον θέαμα, τό κινούν την αγανάκτησιν πάσης γυναικός με ευγενή έντικτα. Και δέν υπάρχει άπαισιώτερον παράδειγμα της έκουσίας ταύτης του άνθρώπου ταπεινώσεως και εξευτελισμού. 'Οπερ δέ είναι παράδοξον και αποτελεί άληθή προδοσίαν δια τον πολιτισμόν είναι ότι εις τας μάλλον άνεπτυγμένας και προοδευτικάς φυλάς ό αλκοολισμός είναι γενικευμένος και επιφέρει άληθή καταστροφήν. 'Η 'Αμερική, αι άγγλοσαξωνικαί φυλαί και μέχρι των νέων σλαυικών φυλών, εις ός ή γηραιά Ευρώπη έχει σή-

μερον τας ελπίδας της, καίονται εις την ρευστήν ταύτην του αλκοολισμού πυράν.

Μία 'Αμερικανική, ή μήτηρ Stewart, ως την ονομάζουον έν 'Αμερική, υπερωδοκοντοῦτις σήμεραν, είναι ή ιδρύτρια του σωματείου της εγχερατείας των χριστιανών γυναικων, του όποιου προύσταται σήμεραν ή miss Frances Villard. 'Η εταιρία αυτή αριθμεί σήμεραν έννεακοσίας χιλιάδας μέλη. 'Η ίδρυσις του σωματείου τούτου εξήγειρεν άληθή επανάστασιν και εις τον Νέον Κόσμον άκόμη, όπου και οι πλέον παράδοξοι νεωτερισμοί γίνονται δεκτοί εύκόλως. Αι 'Αμερικανίδες έως τότε δέν είχαν λάθει τον λόγον ως ρήτορες, ή εις αιθούσας και εις στενοὺς κύκλους. Αι του νέου σωματείου ιδρύτριαι ερητόρευαν εις τους δρόμους, εις τας ταβέρνας, εις τα ύπόγεια, άνθεματίζουσαι τους πωλητάς οίνοπνευμάτων και ικετεύουσαι τους πίνοντας να παραιτηθούν της κακής ταύτης συνθηείας. Τας ώνόμασαν στρίγγλιας διότι έφώναζαν πολύ. 'Αλλ' αι φωναί των έγινοντο όζεικι, διότι συνηγόρουον υπέρ της άληθείας και ώθούντο υπό της φιλανθρώπου επιθυμίας να σώσουν δυστυχείς ασθενείς. Εις πλείστας πόλεις της 'Αμερικής έκλεισαν τα οίνοπνευματοπωλεία, χάρις εις τον φανατισμόν των αποστόλων τούτων και ιδρύθησαν νοσοκομεία δια την θεραπείαν των αλκοολικών. Εις τα σχολεία εισήχθη δια αυτών ως ύποχρεωτικόν μάθημα ή καταπολέμησις της οίνοποσίας. Τό κίνημα των 'Αμερικανίδων ήκολούθησαν αι 'Αγγλίδες, αι οποιαί προσηλύτισαν και τους άμαξηλάτας άκόμη δια της ίδρύσεως έστιατορίων, εις τα όποια ή τροφή προσεφέρετο εύθηνοτάτη δια τους εγγραφομένους μέλη της εταιρίας της εγχερατείας και όρκοζομένους να μη πίνουσι ποτε οίνον.

'Ο σκοπός του σωματείου τούτου είναι εύρύτερος άκόμη. Συνδεδεμένοι προς τα σωματεία, τα επιδιώκοντα την μεταρρύθμισιν των φυλακων και την ίδρυσιν εργατικων συλλόγων, κτωρθωσεν, ένα δια νόμου επιβληθή τόσον βρεϊτα φορολογία εις πᾶν οινόπνευμα ως και εις οίνους και ζύθους έν γένει έν 'Αμερική, ώστε ή χρήςις τούτων να αποβαινή αδύνατος. 'Η temperance-Union επεκτείνει καθ' έκάστην τους κλάδους της, εσχάτως δέ έτέθησιν εις ενεργείαν ειδικαί άμαξαι, δι' ών μεταφέρονται από χωρίου εις χωρίον αι άκάματοι αύται ιεραπόστολοι και από των όποιων έν ταίς όδοίς και ταίς πλατείαις κηρύττου τον κατά του αλκοολισμού άφορισμόν των. Πρό δύο έτών, επί τη εύκαιρίη του αντιαλκοολικού συνεδρίου του συγκληθέντος εις Λονδίον, τό σωματεϊον τούτο έτέλεσε την ώραιοτέραν του έορτήν. Μίαν και την αυτην ήμέραν διακόσαιο γυναίκες ιερείς έκήρυξαν εις διακοσίους έκκλησίας τον αντιαλκοολισμόν. Εις την έναρξιν δέ του έν λόγω συνεδρίου αι δύο πρόεδροι της 'Ενώσεως, ή λαίδη Sommerset εξ'Αγγλίας, ή miss Frances Villard εξ'Αμερικής και ή ιδρύτρια της 'Ενώσεως, μήτηρ Stewart, έπαρουσιάστησαν πρώται επί της εξέδρας της αιθούσης, ένθ ή μουσική άνέκρουε θριαμβευτικόν έμβατήριον και χειροκροτήματα και ζητωκραυγαί υπεδέχθησαν την γυναικείαν αυτην τριάδα, χειροκροτήματα χιλιάδων σωθέντων και ευεργετηθέντων, οτινες ήως θά έτελείωναν την ζωήν των εις φρενοκομεία, ή θά έδιδον την ζωήν εις γενεάν ήλιθίων.

(Κατά τον Jules Bois)

'Ελένη Γεωργιάδου

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

Τό χρυσάνθεμον ή ή χρυσανθεμής; Τό λεξικόν λέγει τό, ήμεις λέγομεν ή χρυσανθεμής· διότι είναι ώραϊκι και τας άγαπώμεν και είναι ή τελευταία χαρά όταν όλα τα περι ήμας γίνωσι θλιβερά. Δια τότο θέλομεν να είναι γυναικες.

Τας έπεσκέφθη την παρελθούσαν έβδομάδα, την στιγμήν καθ'ήν τας έτοποθέτουον εις κλιμακωτά ράφια· και εις τό βάλθος του ύποστέγου όπου άνερριχώντο, μου έκκαμαν την έντύπωσιν κομψής και φιλοκάλου συναθροίσεως κυριών, στολισμένων με ώραϊκας ταινίας, με έν είδος άμφιέσεως έπίσημου της Αύλης. Και είναι βεβαίως γυναικες από την μυστηριώδη καρδίαν, ήν μάς κρύπτουον υπό τους φλμπαλάδες και τα πτυχωτά των έσθήτων των· και είναι γυναικες του κόσμου από την καλλιτεχνικήν κατάταξιν των χρωματισμών των και είναι γυναικες της εποχής από την γρηφικήν άνωμαλίαν των πτωχώσεων των, αι οποιαί αποφεύγου τον συμμετρικούς κανόνα, σεβόμενα ένταύτῳ τους νόμους της άρμονίας. Είναι άκόμη 'Ιαπωνίδες από τας προγόνους των. 'Αλλά πρό παντός παρισιναι από την τελείαν γοητείαν, ήν περικλείουον και έν ή συνπαρχει δόσις μελαγχολίας των νεκροταφείων, παραδόξως συνδυζομένη με την χάριν των αιθουσών και με την αυτοπεποίθησιν, ήν αποκτουον στεφανόουσαι δοχεϊκ πολύτιμα άνθέων, ακούουσαι τρυφεράς συνομιλίας και λέξεις άγάπης, αι οποιαί τας κάμουν να έρυθριούον και λέξεις προδοσίας, αι όποιαι τας κάμουν ώχράς και λευκάς ως τον κηρόν.

Και ήως τας βλέπω τώρα τοποθετημένας εις τον εξώστην, μου φαίνεται ότι από την άπειρον άνθινήν συμφωνίαν των δύο ήτιματα και δύο φράσεις μελωδικαί άπηχοϋν. 'Η μία είναι κιτρίνη ως ακτις ήλιου, ή δέ άλλη έλαφρώς ίόχρους. Είναι ή χρυσανθεμής ή έπίσημος στολή του φθινοπώρου. 'Αλλαι ένδύνονται με τον χρυσόν των δύσεων και από την αίματωμένην, την πληγωμένην πορφύραν των πιπτόντων φύλλων. 'Ολοι οι χρωματισμοί δάσους έκπνέοντος ψάλλουον γύρω των. Δέν έχουν λόγον να θλιβωνται, διότι ταίς είναι άπηγορευμένον να φέρουον τα έμβλήματα της ανοίξεως και της νεότητος. Κάθε μία των είναι σχεδόν ώραϊκος κερπός· Κάθε στεφάνη των φέρε εις την θαυμασίαν άνθησιν της διακόσια ή τριακόσια άνθη. Κάθε άνθύλλιον από αυτά περιλαμβάνει τό πλήρες μυστήριον της γενέσεως, του άπεριόριστου κόσμου της ζωής. 'Εκάστη εξ αυτών είναι κόσμος έρωτος.

'Αλλοτε ήτο ή αποκλειστική σύντροφος των τάφων. Σήμεραν αι κατοικιαί των ζώντων τας άπήρσαν από τας καιοικίας των νεκρών και δια τότο φαίνονται εύτυχείς και εύχαριστημέναι δια την νέαν δόξαν των. Μόνον από τό σοβαρόν παρελθόν των διετήρησαν την πικράν όσμην, ήτις εξακολουθεί να πλαναται περίξ των και ήτις προσθέτει εις αυτάς την μοναδικήν μεγαλιπρέπειαν εκείνων, οτινες έδοκίμασαν την συμφοράν του πόνου και την όδύνην του πένθους.

(Κατά τον Hugues Le Roux).

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ

(Συνέχεια)

'Η κ. Μερμιλώφ, όταν έλαβε την έπιστολήν του υιού της δέν ειχεν έντελώς συνέλθει από τον τρομερόν κλονισμόν, όν

ειχεν ύποστη την προτεραιαν μετά την ανακάλυψιν των τρυφερών σχέσεων του συζύγου της με την νέαν χήραν.

'Ολην την ήμέραν εκείνην ειχε μείνει εις τό κρεβάτι της και τό έσπέρας όταν επανήλθεν ό άνδρας της, προσεποιήθη ότι έκοιμάτο, ένα άποφύγη και να τον άντικρύτη άκόμη. 'Ησθάνετο ότι, μεθ' όλον τό κράτος τό όποϊον εξήσκει επί της θελήσεως της, θά της ήτο αδύνατον να σιωπήση, ήτως μάλιστα ή ρήξις, ή όποια θά επήρχετο μεταξύ των θά ειχε πολυ κακάς συνεπειάς, τότε ήτο ή όργη και ή αγανάκτησις, ή όποια έπλημμύρει τα στήθη της, εύθύς ως ό νους της την επανέφερεν εις ό,τι όπισθεν της καταπραμένη; εκείνης θύρας ειχεν ακούσει την προτεραιαν.

'Η φρόνησις όμως άπήγει, όπως επί του παρόντος τουλάχιστον αι μεταξύ των δύο συζύγων σχέσεις μείνουον ομαλαί. 'Η φρόνησις άπήγει, όπως ό σιρ Γεωργιάδης διατελή υπό τό κράτος του φόβου μη άποκαλυφθή τό μυστικόν του και υπό τό κράτος της ενοχής, αλλά και της ψυχικής χαράς και συγκινήσεως, ή όποια πάντοτε τον έκκαμνε κελόν και γενναϊον και έπεικει προς όλους τους ιδικούς του.

'Η κοκκώνα Κατίγκω ειχε πολυ ψυχολογήσει τον άνδρα της κατά τα μακρά έτη της από κοινοϋ ζωής των και ειζευρεν ότι ειχε τον έρωτα καλόν, ως άλλοι έχουν τό κρασι καλόν και ήπιον. Ουδέποτε ήτο προς τους ιδικούς του τόσον ευγενής και άρωσιωμένος, όσον όταν αι ιδικίτεροι της καρδιάς του ύποθέσειαι έκτός του νόμου και έκτός του γάμου, επήγγικαν καλά. 'Ωστε ή δυστυχής αυτή γυναικα τας μόνας στιγμάς της ζωής της, καθ' ός έβλεπε τον άνδρα της ήρεμον και καλόν και όχι δεσποτικόν και τυραννικόν, ειχε την βεβαιότητα ότι επροδίδετο, ειχε την συναίσθησιν ότι εις τα στήθη άλλης ήντειν την χαράν και την ευτυχίαν, με τα μάτια άλλης έβλεπε την ζωήν υπό την καλήν της όψιν.

Κατά τα πρώτα έτη και εις τα πρώτα κρούσματα της προδοσίας εξανέστη, διεμαρτυρήθη, έκκαμε τοιοϋτον θόρυβον, ώστε τό απολωλός πρόβατον επανήρχετο εις τους κόλπους της και ή ζωή κατ' αρχάς μεν της συγγνώμης και της αγάπης, έπειτα δέ της στεροτύπου γκρόνυξ επανκλάμβανε τον κανονικόν δρόμον της. Βραδύτερον όμως όταν ό ιδικός της έρωσ έψυχράνθη όλίγον, όταν τα παιδια τό έν μετά τό άλλο άπησχόλουον τας ήμέρας και τας νύκτας της και κατέλαβαν εις την καρδίαν της την θέσιν, εις την όποιαν άπεκλειστικώς έβασίλευε μόνος και κύριος ό άνδρας της, όταν αιώνικα και καθημερινά μεμψιμοιρία και δυστροπία και σκηναί εξήντησαν την ύπομονήν της και έχαλάρωσαν έντελώς τας χορδάς της προς τον άνδρά της τρυφερότητος έν τη καρδία της τό αίσθημα τό όποϊον ήσθάνετο εις τας παρεκτροπάς και προδοσίας του δέν ήτο πλέον ζηλοτυπία, δέν ήτο διαμκρτήρησις άγαπώσης γυναικός, άλλ' άγανάκτησις δια την προσβαλλομένην φιλοτιμίαν της, δια την συζυγικήν αξιοπρέπειαν της, δια τον γυναικειον έγωισμόν της. Προσεπάθει έν τούτοις πάντοτε να επιβάλη σιγήν εις τα δίκαια αυτά συναισθήματα της και να έπωφελητα. των καλών ψυχικών και πνευματικών διαθέσεων του συζύγου της, άλλοτε μεν δια να επιτύχη ό,τι ένόμιζεν αναγκαϊον δια την ευτυχίαν των παιδιών της, και άλλοτε δια να ήσυχάζη και να ξεκουράζεται από την αιώνικην βίασαν των καθημερινών άντεγκλήσεων και δυταρσκειών.

Και τὸ κατώρθωσε, ἐν, εἴτε διὰ προτοπιμένης, εἴτε διὰ πραγματικῆς ἀθθενείας, ἢ ὅποια ἐπηκολούθει πάντοτε τοῦς νευρικούς κλονισμούς τῶν τοικύτης φύσεως συγκινήσεων, ἀπέφυγε νὰ τὸν συναντήσῃ τὴν πρώτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἀεκαλύπτεται ἐπὶ ἐπρόδιδετο. Τούλάχιστον εἴκοσι τέσσαρες ὥραι ἔπρεπε νὰ παρέλθουν διὰ νὰ ἡσυχάσουν τὰ νεῦρά της, διὰ νὰ παύσῃ νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀκατανίκητον ἀνάγκην νὰ διαμκρυτηθῇ, νὰ φωνάξῃ, νὰ κλαύσῃ, νὰ κάμῃ ἐν τέλει σκηνὴν, ἢ ὅποια ἐτρόμαζε καὶ ἐφόβιζε τὸσον τὸν κ. Μειμιδῶφ, ὥστε νὰ ἐξέρχεται αὐτῆς ἠττημένος καὶ συν-τετριμμένος καὶ ἀποφασισμένος νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ πλέον τοιαύτης ψυχαραγωγικῆς ἀποπειράς.

Μετὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας πάλης μετ' ἑαυτὸν τῆς, καθ' ἣς μυρία σκέψεις ἐβασάνιζαν τὸν νοῦν τῆς, ἢ κοκκῶνα Κε-τίγκω κατέληγεν εἰς τὸ συμπέρασμα: ἄνδρας εἶναι καὶ εὐ-μορφος! ὑπομονή! Ὅ,τι καὶ ἂν κάμῃ, ἐδῶ εἶναι τὸ σπίτι του· ἐγὼ εἶμαι ἡ μητέρα τῶν παιδιῶν του. Καὶ ἐπανελάμβανε τὰς ἀσχολίας τῆς καὶ ἐσυνέχιζε τὴν ζωὴν τῆς, μετ' ἑαυτὴν ἔως νῆαν ρυτίδα ὑπὸ τοῦς ὀφθαλμούς καὶ ὀλίγον κουρασμένη περισσότερο, ὡς τὸν ὀδοιπόρον, ὁ ὅποιος ἀπαντᾷ κακοδρομίαν καὶ ὁ ὅποιος διὰ νὰ τὴν διαβῇ αἰματώνει τοὺς πόδας του καὶ ἐξαντλεῖ περισσότερο τὰς δυνάμεις του.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὅμως αἱ προστεθεῖσαι ρυτίδες ἦσαν περισσότερο τῆς μιᾶς, καὶ αἱ λευκανθεῖσαι τρίχες διέγραφαν ζωηρὰ τὰς ἀσημένιας γραμμὰς τῶν εἰς τὴν ἀραιὰν ἐρυθρὰν κόμην τῆς. Αἱ συγκινήσεις τὰς τρεῖς αὐτὰς ἡμέρας εἶχαν διαδεχθῆ ῥαγδαίαι ἢ μία τὴν ἄλλην καὶ ὁ γάμος τοῦ υἱοῦ τῆς ἦτο ἀπὸ τὰ τραύματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δὲν ἐπουλώνονταν εὐκολά.

Ὁ καθρέπτης τῆς, πρὸ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἔλαβε τὴν σημείωσιν τοῦ Κώστα, φκίνεται ὅτι ἦτο ἀρκετὰ ἀδιάκριτος, ὥστε νὰ προσθήσῃ ἐν ἀκόμῃ νύγμα πόνου εἰς τὴν πληγωμένην ψυχὴν τῆς. Ναί! Τὸ εἶχεν ἰδεῖ· ἐγήρασκεν. Ὅσον καὶ ἂν αἱ σάρκες τῆς ἦσαν ἀνθηραὶ, ὅσον καὶ ἂν τὰ χρώματά της ἀπετέλουν τὸν ἐπιτυχέστερον συνδυασμὸν τοῦ ἀπανθίσματος τῶν ῥόδων καὶ τοῦ ἀρογάλακτος, ὅσον καὶ ἂν οἱ ὀδόντες τῆς ἀπῆστραπταν ὡς ἂν ἦσαν πελεκημένοι ἀπὸ φίλιδισι, καὶ τὰ χεῖλη τῆς ἐφάνοντο ὡς σχισμένοι εἰς δύο χαμαικέρασον, ἐν τούτοις σήμερον μετὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐκείνας συγκινήσεις, ἢ ἡλικία ἐξωγράφιζεν ἀμείλικτος εἰς τὸ πρόσωπόν της τὸν χρόνον τῆς διαβάσεώς της. Τὰ μάγουλα πλαδαρὰ, προδίδοντα χαλάρωσιν τῶν μυῶν, κατέπιπταν εἰς τὰ πλάγια, καταστρέφοντα τὴν γραμμὴν τῆς προσωπικῆς κατατομῆς· τὸ μέτωπον ἠυλακῶνετο ἂν καὶ ἀμυδρῶς ἀπὸ λεπτὰς σχισμὰς καὶ τὰ μάτια κουρασμένα, στεγνὰ εἶχαν χάσει ὅλην τὴν φωτοβολίαν τῆς ἀκμῆς τῆς ζωῆς, ἢ διετήρουν μέχρι χθὲς ἀκόμῃ. Τώρα ἠθάνετο ὅτι ὁ ἄνδρας τῆς θὰ ἡγάπα τὴν νεὰν χήραν διαφορετικὰ ἢ ὅπως εἶχεν ἀγαπήσει ἄλλας γυναῖκας πρὸ αὐτῆς. Θὰ τὴν ἡγάπα ὅχι ἀπλῶς ἀπὸ ἰδιοτροπίαν καὶ διὰ ποικιλίαν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ διότι αὐτὴ δὲν τὸν ἰκανοποιεῖ πλέον, διότι εἶχε γηράσει.

Δύο δάκρυα θερμά, θερμά, ἐκυλίσθησαν ἀπὸ τὰ μάγουλά της καὶ ἔπεσαν εἰς τὰ λευκὰ καὶ παχουλὰ χέρια τῆς, τὰ ὅποια εἶχεν ἀκουμβήσει εἰς τὸ τραπέζι, τῆς τουαλέττας τῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὑποίμων, εἰς στάσιν ὀλιβεράς μελαγχολίας, εἶχε

κλίνει τὴν κεφαλὴν. Τόσον δὲ τὸ πνεῦμά της εἶχε ζυμωθῆ μετ' ἡμῶν, ὅτι ὅλα εἰς τὴν ζωὴν ἔπρεπε νὰ τείνουν εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ εὐχαρίστησιν καὶ τέρψιν τοῦ ἀνδρός, ὥστε οὔτε διὰ μίαν καὶ στιγμὴν δὲν τῆς ἐπῆλθεν ἢ σκέψις, ὅτι εἶχε παρέλθει ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἐδικιοῦτο νὰ ζητῇ ἀπὸ τὴν νεότητά τὴν χαρὰν, ἢ ἡ ὄριμος ἡλικία τῆς γυναικὸς του δὲν ἠδύνατο νὰ τοῦ δώσῃ πλέον.

Ἡ σημείωσις τοῦ Κώστα τὴν ἐρριψεν ἀμέσως εἰς νέας σκέψεις. Ἡ Μαρία ἠθάνετο. Πῶς! τί εἶχε συμβῆ; Ὑπάρχουν τόσα ἀπρόοπτα πράγματα εἰς τὴν ζωὴν, ἐσκέφθη. Καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ τὸ ὁμολογήσῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς μία σκέψις διήλθε διὰ τοῦ πνεύματός της. Ποῦτος εἴξευρε; Ἰσως ἢ ἀσθένεια ἦτο σοβαρὰ, ἴσως... ἢ νύμφη τῆς θὰ ἀπέθνησκε.

Εἰς στεναγμὸς ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς, ὅν δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χαρακτηρίσῃ τις εὐκόλως, ἐὰν ἦτο στεναγμὸς ἀνακουφίσεως ἢ οἴκτου. Τὸ βέβαιον μόνον ἦτο ὅτι ἡ κ. Μειμιδῶφ κατελήθη ἀμέσως ἀπὸ πυρετώδη ἐπιθυμίαν νὰ μεταβῇ εἰς Τσακλιτζί, νὰ εἶδῃ τί εἶχε συμβῆ καὶ τί ἦτο ἢ ἀσθένεια αὐτῆ ἢ αἰφνιδία, ἢ ὅποια εἶχε τὸσον ἀνησυχῆσει τὸν υἱὸν τῆς. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐδικιοῦται τὴν ἄνθρωπον τῆς; Πῶς νὰ μεταβῇ εἰς Σκούταρι μόνη, χωρὶς νὰ δώσῃ ὑπονοίας; Καὶ ἐὰν αἰφνης συνήντα τὸν σύζυγόν της εἰς τὸν Γαλατᾶν, τί θὰ τοῦ ἔλεγε; πῶς θὰ ἐδικιοῦται;

(Ἐπεται συνέχεια)

Μάξ.

ΑΠΟ ΝΟΡΜΑΝΔΙΑΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Ἀφῆσαντες τὸ Calvados, τὴν πατρίδα τῆς ἡρώτιδος Charlotte Corday, κατηρχόμεθα εἰς Παρισίους. Ὑπὸ τὸ λυκόφωσ εἴχομεν εἰσελθεῖν εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς ἀμαξίας. Ἦρχισεν ὁ σιδηρόδρομος τὴν πορείαν του, διηρχόμεθα δὲ διὰ τῶν ἀγρῶν. Οἱ χωρικοὶ εἶχον ἀποσυρθῆ, πουθενὰ δὲν ἐφάνετο τις ἐργαζόμενος, οὔτε μήτηρ πλύνουσα εἰς ρυάκιον τὰ φορέματα τῆς οἰκογενείας τῆς οὔτε παις τρέχων, ἢ κόρη συλλέγουσα ἄνθη καὶ κερπούς. Τὸ σκότος ἐπερίσσευσεν καὶ ἐταξιδεύομεν πλέον διὰ νυκτὸς ἀσελήνου ἀλλ' ἀπειροπληθεῖς μυριάδες ἀστέρων ἔλαμπον εἰς τὸν οὐρανόν. Πλήρης ἐπεκράτει ἡρεμία. Ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν μόνον τῆς αὔρας πνοὴν ἐτείοντο αἱ κορυφαὶ τῶν δένδρων. Ἡ μεγάλη μήτηρ φύσις εἶχεν ἀποκοιμῆσει ὅλα τὰ τέκνα τῆς. Ἡκούετο ἤδη ἡ μουσικὴ νυκτερινὴ τῆς γλώσσης. Ὅποια γλυκὰ ἄσματα δὲν ἐψιθύριζεν! Ὅποσον ρυθμὸν δὲν εἶχον οἱ γλυκεῖς αὐτῆς φθόγγοι!

Διετρέχομεν τὰς ὥραις τῆς Νορμανδίας πεδιάδας καὶ ἔμμενον ἀφῶνος ἀκούουσα καὶ βλέπουσα τὸν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν μας κατάστικτον ἀπὸ φωτοβολία σημεῖα θόλον, ὑπὸ τὸ γλυκὸ καὶ παρηγορητικὸν φῶς τοῦ ὁποίου ἐταξιδεύομεν. Τί μαγικὴ! Τί ὥραία νύξ!

Πόσας τοιαύτας νύκτας νὰ διήλθην ἀρά γε ἢ γενναία ἡρώτις περιφερομένη εἰς τὰς πεδιάδας τῆς πατρίδος τῆς ὑπὸ τὸ γλυκὸ τῶν ἀστέρων φῶς σύννου καὶ μελαγχολικὴ μελετώσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς! Ἰσως ἐκτίσειεν ὅπως ἀνακχυθῆ παρὰ τὴν ρίζαν τῶν δένδρων, τῶν ὁποίων τὰς κορυφὰς ἔβλεπον νὰ φρίσσουν ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Ζεφύρου!

Ἡ νύξ εἶχε προχωρήσει πολὺ καὶ ἐταξιδεύομεν ὅλον ἐν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν αὐτῶν μελωδικῶν φθόγγων, τοῦς ὁποίους διέκοπτον μόνον αἱ φωναὶ τῶν ὀδηγῶν καὶ ἐπιβατῶν ὁσάκις ἐφθάνομεν εἰς σταθμὸν τινα.

Ὅταν ἐπεράσαμεν τὸ Dreux ἤρχισεν πλέον νὰ ὑποφώσῃ ἡ πρωΐα. Ὁλίγον κατ' ὀλίγον ἡ νύξ ἀπέσυρε τὸν πέπλον τῆς. Ὁ ὄριζον ἐλευκαίνετο. Εἰς τὸν οὐρανὸν ἤρχισαν νὰ τρεμοσβύουν τὰ ἀστρα καὶ νὰ διασκορπίζονται ζωηρότερα χρώματα. Ἡ ῥοδοδάκτυλος Ἥως ἔτρεχε τώρα ἀνὰ τὸ ἀπειρον μετὰ τὸ πύρινον ἀμά της καὶ τὸ φῶς ἐφθάνεν ἄπλετον. Ἡ ἀνατολὴ ἐστολιζέτο μετὰ ῥόδινα χρυσοπάρυσκα νέφη. Δὲν ἠκούετο πλέον ἡ μουσικὴ νυκτερινὴ γλώσσα. Τώρα φωναὶ χαρᾶς ἠκούοντο ἐξ ὅλων τῶν σημείων καὶ ἀργυρήγοι γέλωτες. Ἦρχισαν καὶ οἱ πτωχοὶ ὕμνοιοι τὸ πρωῖν ἄσμα των. Τὸ Σύμπαν ἀφυπνίζετο, εἶχεν ἀνακτῆσει νέας δυνάμεις, ἀναπαυθὲν εἰς τὸ εὐεργετικὸν τῆς νυκτὸς σκότος. Ὑμνοὺς εὐχαριστίας ἀνέπεμπε πρὸς τὸν δεῖξαντα τὸ φῶς.

Εἶχε σημάνει ἡ τετάρτη ὥρα ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὰς Βερσαλλίας καὶ μετὰ ἐν τέταρτον εἴμεθα εἰς τὴν πολυθόρουον τοῦ κόσμου πρωτεύουσαν.

Κόσμος πολὺς εἰς τὸν σταθμὸν, καὶ ταραχὴ καὶ τύρβη καὶ παρῆκει κρότος ἀμαξῶν καὶ ποδοβολητῶν ἵππων καὶ φωναὶ ἀνθρώπων, συγκεχυμένα ὅλα δύσληπτα καὶ δυσεξήγητα.

Διέσχισεν ἡ ἀμαξία μας κατὰ τὰς ὁδοὺς τῆς μεγαλουπόλεως, ἥτις ἐκοιμάτο εἰσέτι. Ὁδοκαθαρισταὶ μόνον ἐφάνοντο ἔχοντες κάτω ἐκτυμμένας τὰς κεφαλὰς καὶ ἀσχολούμενοι εἰς τὸ κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν. Ἀστυνομοὶ ἢ περίπολοι περιπατοῦντες ἀνὰ δύο καὶ συνδιαλεγόμενοι. Ὁ οὐρανὸς ἦτο λευκὸς καὶ ὁ ὄριζον περιεβάλλετο ὑπὸ διαφάνους ἀτμοῦ ὑποφύου, προμηνύοντος τὸν καύσονα τῆς θερινῆς ἡμέρας· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἔπνεεν ἡ πρωῖνὴ αὔρα δροσερὰ· δὲν ἠκούομεν ὅμως πλέον τὴν ἀργυρήγοι φωνὴν τῆς γενικῆς χαρᾶς τοῦ ἀφυπνιζομένου Σύμπαντος, τὴν ὅποιαν ἠκούομεν πρὸ ὀλίγου, διατρέχοντες τὰς ἀγανεῖς ἐκτάσεις εἰς ἃς βασιλεύει ἡ Δημήτρα.

(Κατὰ τὸν de Bausset)

Μαρία Πινέλλη

ΤΟ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Θ'.

Ἡμέρα ἐνάτη.

Τὴν ἐνάτην καὶ τελευταίαν ἡμέραν ὁ κ. Lethaby, ἐπιθεωρητῆς τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν τοῦ Λονδίνου, ἀνέγνωσε μελέτην περὶ τῆς δεξιότητος τῆς γυναικὸς, πλὴν τῶν διαφορῶν εἰδικῶν γνωστῶν τεχνῶν, καὶ εἰς τὴν τοπογραφίαν, εἰς τὴν κοσμητικὴν ζωγραφικὴν, εἰς τὰς ἐγχρωμάτους εἰκόνας βιβλίων καὶ λευκωμάτων, εἰς τὰς μιλιτογραφίας. Ἡ Miss Toulming Smith, βιβλιοθηκῆρος ἐνός ἐκ τῶν κολλεγίων τῆς Ὁξφόρδης ὁμιλεῖ περὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν Ἀμερικανίδων εἰς τὰς βιβλιοθήκας. Εἰς 5,000 περίπου ἀνέρονται αἱ δημόσιαι βιβλιοθήκαι ἐν Ἀμερικῇ, αἱ πλείστα δὲ τούτων διευθύνονται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ γυναικῶν. Ἐὰν εἰς αὐτὰς προστεθοῦν 4,000 βιβλιοθήκαι ἰδιωτικαί, θέλει κατανοηθῆ πόσαι γυναῖκες ἐν Ἀμερικῇ ἀσχολοῦνται ἐπικερδῶς εἰς τὰς βιβλιοθήκας.

Τὴν τελευταίαν ταύτην ἡμέραν ἡ κ. Aberdeen ἐδέχθη εἰς τὸ Westminster Palace τὰς 3.000 προσκεκλημένας τοῦ συνεδρίου, ἐζήτησε δὲ συγγνώμην διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ ὀμιλήσῃ εἰς μίαν ἐκάστην ἐξ αὐτῶν ἰδιατέρως.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡ λαίδη Rothschild διωργάνωσεν ἐν Gunnersbury-Park ὡραίαν ἐξοχικὴν ἐορτήν. Τὸ πλῆθος ἦτο τόσον, ὥστε ἐδέησε νὰ προστεθοῦν τρακίνα διὰ τὴν μεταφορὴν τῶν κεκλημένων. Τὰ τρακίνα καὶ αἱ ἀμαξίαι εἶχον ἐνοικιασθῆ παρὰ τῆς λαίδης Rothschild. Εἰς τὰ θαυμασιὰ ἀνδρῶν τὰ στολισμένα ἀπὸ ἄνθη, καὶ ὑπὸ τὰ κταπράκινα δένδρα καὶ παρὰ τὰς λίμνας τὰς στεφνωμέναις ἀπὸ ὑδροβία φιντά, εἶχον διοργανωθῆ διάφορα κέντρα διασκεδάσεως. Καὶ ἐνῶ ὑπὸ μίαν θαυμασίαν σκιάδα ἔχειροκροτεῖτο ἡ Miss Spampau, διάσημος ἵππεύς, ἀλλοῦ ἐθχυμάζετο ἡ δεξιότης τῶν ποδηλατιστριῶν καὶ τῶν ἀκροβατῶν καὶ ἡ εὐφυὴ διαφύων τετραπόδων, τὰ ὅποια ἐξετέλουν τελείως δραματικὰς πρᾶστασεις.

Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ἐγεινεν ἡ ἀποχαιρετιστηρῆος ἐπίσκεψις πρὸς τὴν λαίδην Aberdeen καὶ τὴν θυγατέρα τῆς λαίδην Margiorie Gordon Ἡ Α. Μεγαλειότης ἡ βασίλισσα Βικτωρία, ἀδυνατοῦσα νὰ δεχθῆ ὅλον αὐτὸν τὸν γυναικεῖον πληθυσμὸν, ἐδήλωσεν ὅτι παρεκάλει νὰ παρευρεθῶσιν αἱ κυραὶ εἰς τὸ Windsor Parc, τὴν 7ην Ἰουλίου, 5ην ὥραν τῆς ἑσπέρας, ὅπου ἤθελον παραταχθῆ εἰς ὠρισμένην δειροστοίχιαν, δι' ἣς θὰ διήρχετο βραδέως ἡ Α. Μεγαλειότης, ὅπως χαιρετίσῃ τὰς ἐν Λονδίῳ φιλοξενηθείσας 3,000 ἀντιπροσώπους τῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου.

(Λονδῖνον)

Μαίη Διοῦαρ.

Η ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

Διαβαίνει τὸ ποτάμι σιγαλὰ
δὲν θέλει τὴν παρθένα νὰ ξυπνήσῃ,
ὅπου σιμὰ στήν ὄχθη ποῦ κυλᾷ
τὰ ὄμορφα τῆς μάτια ἔχει κλεισεῖ.

Περᾷ καὶ τὴ θωρεῖ χωρὶς λαλιὰ
μὰ κάπου κεῖ σκοταφτεῖ σὲ λιθάρια,
καὶ ραίρει τὰ χρυσὰ τῆς τὰ μαλλιά
μὲ χιλιά δυὸ λευκὰ μαργαριτάρια.

Τινάζει ἢ παρθένα τρομαγμένη
τὰ μάτια τ' ἀχτιδόλουστα ἀνοίγει
κιντάζει τὸ ποτάμι ποῦ διαβαίνει
καὶ στεναγμὸ πικρὸ στὸ στήθος πνίγει.

Ποτάμι ζηλευτὸ ποῦ δίχως ἔννοια
κυλᾷ τὰ κόμυτά σου τ' ἀσημένια
καὶ φεύγει δίχως πλῶ νὰ γυρίσῃ,
γιατὶ σκιερὸ γιατί νὰ μὲ ξυπνήσῃ;

Ὁ ὕπνος εἶχε βάλαμο σκορπίσει
στὸν πόνο ποῦ φωλιάζει στήν καρδιά μου
τὰ βάσανά μου εἶχα λησμονήσει
δὲν ἐνοιῶθα τὴ μαύρη ἐρημιά μου.

Και πέταγ' ἡ ψυχὴ μου μαγευμένη
 σὲ χώρα μακρυνὴ καὶ δριεφρεμένη
 ποῦ ὁ πόθος εἶνε ἀγνωστός καὶ μόνο
 ἔχει ἡ χαρὰ διχὸ τῆς στήσει θρόνο

Μὰ ἤλθες καὶ μὲ ξύπνησες, καὶ πάλι
 σὺς συμφορὰς εὐρέθηκα τοῦ κόσμου
 δὲν ἔχω ποῦ γὰ κλίνω τὸ κεφάλι
 Τὸν ὕπνο ποῦ μοῦ πῆρες πῶς ὁς μου

Μὲ λύπη τὸ ποτάμι ψιθυρίζει
 ἀθέλητα σὲ ἔξηνησα παρθένα
 ἄχ' ἡ μορφή σου μαρμαροῦ φαίει
 τὰ κάλλη σου μὲ μάγεψαν καὶ μένα.

Μ' ἂν θέλης ἔπνο αἰώσιο καὶ λήθη
 παντοτεινὴ γὰ κλείνης μὲ στὰ στήθη
 στὰ κῆματά μου πῶς τ' ἀσημέρια
 καὶ ἐκεῖ κοιμήσου κόρη δίχως ἔρροια.

Καὶ γεύγει τὸ ποτάμι σιγαλὰ
 καὶ ἐκείνη τὸ θωρεῖ συλλογισμένη
 καὶ μὴ μ' ἰλλιδ' ἀγγὴ χαμογελαῖ
 καὶ πότε ἀναστενάξει λυπημένα

Καὶ ἔαγρου ἡ κόρη ριχνεταί στὸ κύμα
 καὶ ἐν ᾧ ἀγάλια ἐκείνη τὴ σκεπάζει,
 παρθενικό της σάβανο καὶ μνήμα
 πότε γελαῖ καὶ πότε ἀνιστανάξει.

Σφιγξ.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΖΩΑ

Ἐμπνέετε εἰς τὰ τέκνα σας τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ ζῶα.
 Εἶναι εἰς τρόπον καὶ αὐτοὶ νὰ καταστήσητε τὰς ψυχὰς τῶν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΑΜΤΑΡΑ ΕΛΠΙΣ

Πάντοτε τὸ καλοκαίρι περιεπλανᾶτο εἰς τὰ δίχφορα μέρη τῆς
 Γαλλίας, διὰ μέσου τῶν μεγάλων γυμνῶν δρυμῶν ἢ τῶν μικρῶν ἐλι-
 κοιιδῶν δρομίσκων, μὲ τὸ ποδήλατόν του. Ἀγαποῦσε τὴν σχεδὸν ἀ-
 φανῆ ζωὴν ἢ ὅποια ὑπάρχει εἰς τὰ νεκρὰ πράγματα τὰ θέλητρα τῶν
 ἐκκλησιῶν, τῶν κρημνισμένων τοίχων, τῶν μοναχικῶν λιμνῶν.

Αὐτὸ τὸ ἔτος διέτρεξε τὴν θαυμασιὰν χώραν τοῦ Οἴνου, παλαιὰν
 φεουδαλικὴν γῆν, ἀγροίαν καὶ μυστηριώδη, καὶ μίαν ἡμέραν, εἰς τὸ
 ἄκρον τοῦ δάσους εἰς τὸ βάθος ἐνδὸς συμπλέγματος ἐπαύλων, παρε-
 τήρησε μίαν παλαιὰν κατοικίαν σοβαρὰν καὶ ἀπλῆν. Εἰσῆλθε. Μία
 γραφα μὲ ἀσθενικὸν ὕψος καὶ μὲ χωρικά ἐνδύματα, ἀλλὰ μὲ ἐξωτερι-
 κὸν καὶ τρόπος εὐμενεῖς, τὸν ὄψεσθε.

Ἦτο ἡ παροξυσμικὴ τὸν ἠκολούθησε εἰς τὴν ἐπίσκεψίν του
 εἰς τὸν πύργον, προλέγουσα εἰς αὐτὸν ὅτι δὲν θὰ ἔβλεπε τίποτε τὸ
 περίεργον.

Ἀληθῶς ἡ κατεικία ἦτο κοινὴ καὶ ἡ ἐπίπλωσις πολλὴ ἀσημαντος,
 μεγάλα δὲ ἀθεοσά: κενά, αἱ ὅποια ἔκαμαν ἐντύπωσιν ἀκατοικητοῦ
 οἰκίας. Ἀλλ' ὁ ξένος δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ φωνὴν θαυμασμοῦ
 ἐνώπιον τοῦ θεάματος, τὸ ὅποιον ἔβλεπε τις ἀπὸ τὴν κυρίαν εἰσοδὸν
 θαυμάσιος κήπος ἤρχιζεν ἀπὸ ἐκεῖ, πλὴν ἰσομέτρος, σχηματισμένος
 ὁπὸ συμμετρικοῦ ἀνθῶνα, ἀπὸ παραλλήλους δενδροστοιχίας. Ἀλη-
 θῆς κήπος ἄλλης ἐποχῆς. Ὁ ἰνδοιστικὸς τοῦ ἐπισκέπτου ἐφάνη

εὐγε-εἰς καὶ τὰς καρδίας τῶν προσιτῶν εἰς τὸ καλὸν καὶ τὸ
 δίκαιον.

* *

Τὰ ζῶα εἶναι οἱ καλλίτεροι φίλοι τοῦ ἀνθρώπου. Ἐὰν
 εἶναι ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐργατικῶν, ὡς ὁ ὄνος καὶ ὁ ἵππος,
 μᾶς παρέχουν τὴν ἐργασίαν καὶ τοὺς κόπους τῶν ἀντι ὀλίγης
 μόνον τροφῆς. Ἀλλὰ, ὡς τὰ πρόβατα καὶ αἱ ἀγελάδες καὶ αἱ
 αἰγες μᾶς δίδουν τὸ γάλα τῶν, ἐξ οὗ κατασκευάζονται τόσα
 νόστιμα καὶ θρεπτικὰ πράγματα καὶ τὰ μαλλιά τῶν, ἧξ ὧν
 κατασκευάζονται θερμὰ ἐνδύματα.

Ἀλλὰ, ὡς οἱ κύνες καὶ γαλαὶ φυλάττουν τοὺς οἴκους μας
 καὶ μᾶς εἶναι πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα, ὅσον ὀλίγοι ἄνθρωποι.

* *

Ἐὰν τὰ ζῶα ἐφέροντο ἀγρίως πρὸς ἡμᾶς θὰ ἦταν συγχω-
 ρημένα, διότι στερεῖνται λογικοῦ καὶ συνειδήσεως. Ἀλλὰ ὁ
 ἄνθρωπος, ὁ φερόμενος σκληρῶς πρὸς τὰ ζῶα, δεικνύεται ἀλο-
 γώτερος αὐτῶν, ψυχὴ θηριώδης καὶ ἀχάριστος, ἀφοῦ ἀντὶ τοῦ
 προσφερομένου πρὸς αὐτὸν καλοῦ ἀποδίδει κακόν.

* *

Μὴ ἐπιτρέπητε εἰς τὰ τέκνα σας νὰ ἐνοχλοῦν καὶ βρασανί-
 ζουν τὰ ζῶα. Διότι καὶ τὰ ἀτελέστερα ἐξ αὐτῶν ἐπλάσθη-
 σαν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἀνθρώπου.

* *

Ἐὰν ἴδητέ τινα καθ' ὄδον βρασανίζοντα ζῶον, ἀναλάβετε
 τὴν υπεράσπισιν τοῦ βρασανιζομένου καὶ προσπαθήσατε νὰ
 ἐμπνεύσητε εἰς τὸν σκικὸν καὶ ἀγροῦκον ἄνθρωπον τὴν ὀφει-
 λομένην πρὸς τὰ ζῶα συμπάθειαν.

Ζωφίλος

ὅτι ἦρσεν εἰς τὴν γραίαν. Τῷ ἔκαμε τὰς τιμὰς τῆς κατοικίας της.
 Ὑπῆρχον ἐκεῖ ὅλα τὰ παλαιὰ ἄνθη τὰ ὅποια εὕρισκονται ἀκόμη μόνον
 εἰς μερικὰς ἐπαρχίας, ἄνθη περσμενῆς ἐποχῆς, τὰ ἄνθη τοῦ
 ἐφημερίου καὶ τῶν εὐσεβῶν. Ἐμάζευσεν μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ καὶ τοῦ τὰ
 ἔδωκε, ὡς νὰ τοῦ ἔκαμε δῶρον μεγάλης ἀξίας.

Ἐρθασαν εἰς τὸ τέλος τοῦ κήπου εἰς ἓνα ἐξώστην, ἀπὸ τὸν ὅποιον
 ἐφαίνετο κοιλὸς ἡσυχος καὶ ἀνθηρὰ. Ἐκίθισε, λέγουσα ὅτι ἦτο
 πολὺ κουρασμένη. Συνωμίλου. Δέξεις τινὰς, τὰς ὅποιαις εἶπε, ἡ εὐ-
 κολία τῆς οὐμίας της τὸν ἔκαμαν περίεργον νὰ γνωσῆ τὸ μυστικόν,
 τὸ ὅποιον ἐφαντάζετο ὅτι εἶπε ἡ παράδοξος αὐτὴ ὑπαρξίς.

Ἐζῆ ἐκεῖ πρὸ τριῶν καὶ ἑτῶν μὲ δύο ὑπηρέτας, χωρὶς ποτὲ νὰ
 ἐξέλθῃ τοῦ πύργου, χωρὶς νὰ βλέπῃ κανέναν, χωρὶς καμμίαν ἄλλην
 εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τοῦ κήπου της. Διατί; Διατί ἡ
 θλιβερὰ αὐτὴ φωνή; Διατί αὐτὸ τὸ ὕψος ἀνθρώπου, τὸν ὅποιον συν-
 ἐτοίβεν ἡ τύχη καὶ ὁ ὅποιος ζῆ χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα, ἔξω ἀπὸ τὴν
 ζωὴν;

Ἦ ὦρα ἦτο γλυκεῖα καὶ ἡσυχος· κάτω ἀπὸ τὰ χόρτα τῆς κοιλά-
 δος ἓνα ποταμάκι ἐκελάριζε. Ἦσθάνετο ἄρα γὰ τὴν ἀνάγκην ἐξομολο-
 γήσεως, ἢ ἦτο φλυαρία γερωντικὴ ἢ μεγάλη μελαγχολία, αὐτὸ τὸ
 ὅποιον τὴν ἔκαμε νὰ ὁμιλήσῃ χωρὶς ὁ ξένος νὰ τὴν στενοχωρήσῃ
 πολὺ. Ἦ διήγησις της δὲν ἦτο μακρὰ, μερικαὶ σύντομοι φράσεις:
 μήπως ὅλη ἡ ζωὴ δὲν περιέρχεται εἰς φράσεις τινὰς, εἰς λέξεις τινὰς;

— Ἦ μόνον εὐτυχῆς κύριε, καὶ δέκα ἔτη ἦμουν πολὺ εὐτυχῆς!
 Ἦγάπων τὸν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα μου. Ὡ! τὰ τέκνα μου! Εἶχον
 πέντε. Ἀκοῦτε; Πέντε: τρεῖς θυγατέρας καὶ ἄρχας καὶ ἔπειτα δύο
 υἱούς. Ἐζούσαμεν πλησίον τῶν Παρισίων εἰς μίαν ὠραίαν οἰκίαν...
 Καὶ ἔπειτα; Ἰδοὺ τί συνέβη εἰς διάστημα ἐνδὸς μηνός, ὅχι περισσότε-

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ εἰσόδημα μιᾶς γυναικείας ἐκθέσεως. — Ἡ
 Γυναικεία Ἐκθεσις ἡ διοργανωθεῖσα ἐσχάτως ἐν Χηγῆ, ἔδωκε
 καθαρὸν κέρδος φρ. χρ. 40,000. Ἰαροτηρήθη δὲ ὅτι κατὰ
 τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάξεως τὰ πάντα εἶχον τακτοποιηθῆ τόσον
 καλῶς, ὥστε ἡ Ἐκθεσις αὕτη ἀπέτελεσεν ἐν μικρῷ τὸν τε-
 λειότερον τύπον τῶν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν διοργανουμένων ἐκ-
 θέσεων.

Ἐν Χάγῃ ἰδρύθη ἐσχάτως Ἐνωσις τῶν Νεερλανδῶν γυ-
 ναικῶν.

Ἡ πρώτη δικηγόρος ἐν Ἑλβετίᾳ. — Ἡ δις Mac-
 kenroth ἡ πρώτη γυνή, ἣτις ἔλαθε δικηγορικὸν δίπλωμα ἐν
 Ἑλβετίᾳ ἐπαρουσιάσθη ὡς συνήγορος διὰ πρώτην φορὰν εἰς
 τὸ δικαστήριον τῆς Ζυρίχης. Ὁ τρόπος, μεθ' οὗ ὑπερησπίσθη
 τὸν πελάτην της, τὰ θαυμάσια ἐπιχειρήματα, ἄτινα μετε-
 χειρίσθη, ἡ πολυμαθεὶς ἦν ἐπέδειξε, ἡ εὐγλωττία ἦν ἀνε-
 πτύξε, ἐνεθουσίασαν τὸ ἀκρατήριον εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε
 μετὰ τὸ πέρας τῆς νευρώδους ἀγορεύσεώς της νὰ ἐκραγῆ εἰς
 ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα.

Αἱ γυναῖκες τῶν Βόερος εἰς τὸν πόλεμον. — Εἰς
 ἑκατοντάδας πολλὰς ἀνέρχονται αἱ γυναῖκες καὶ θυγατέρες
 τῶν Βόερος, αἰτινες ἔλαβον τὰ ὄπλα καὶ ἀγωνίζονται εἰς
 τὰς τάξεις τῶν ἐθελοντῶν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀνδρῶν τῶν
 Τόσον δὲ θαρραλέαι εἶναι καὶ τόσον ἀψηφιστὴν τὸ ἐχθρικὸν πῦρ
 ὥστε πολλαὶ ἐξ αὐτῶν νὰ πληγώνονται καὶ νὰ φονεῖωνται.
 εὕρισκόμεναι πάντοτε ἐπὶ τῆς πρώτης γραμμῆς.

Γυναῖκες ἐξερευνητρίαι. — Πρωτοφανῆ εἰς τὰ γυ-
 ναικεῖα χρονικὰ ἀπόρρασιν ἔλαβον κυρίαι τιμῆς ἐν Σίδνεϋ
 τῆς Αὐστραλίας, πρωταγωνιστοῦσας τῆς θυγατρὸς τοῦ διαι-

ρον τοῦ ἐνὸς μηνός. Μίαν ἐσπέραν ὁ ἀνδρᾶς μου ἐπέστρεψε μὲ φο-
 βερὸν πυρετόν, τὴν ἐπομένην ἦτο σοβαρῶς ἀσθενής καὶ μετὰ δύο
 ἡμέρας ἀπέθανε... Καὶ αἱ δύο θυγατέρες μου ἔπεσαν ἀσθενεῖς ἐπίσης
 καὶ τὴν αὐτὴν ἐβδομάδα ἀπέθαναν. Κατόπιν ἦλθε ἡ σεστὴ τοῦ μεγα-
 λητέρου μου υἱοῦ καὶ ἔπειτα τῆς ἄλλης μου κόρης καὶ ἀπέθανον καὶ
 οἱ δύο... Καὶ ἔπειτα τέλος καὶ τὸ τελευταῖον τέκνον μου ἠθνήσκει
 καὶ αὐτὸ τὸ μικρόν μου ἀγόρει, τὸ ὅποιον μόλις εἶχεν ἀπογαλακτῆθῃ.

Ἐτρεμον ὅλα της τὰ μέλη καὶ τόση ἀπελπισία τὴν ἐτάραττεν ἀ-
 κόμη, ὥστε δὲν παρετήρησε τὴν ταραχὴν τοῦ ξένου.

Ἐ! λοιπόν, τελειώσατε, εἶπεν οὗτος. Τὸ μικρόν τὸ τελευταῖον
 τέκνον σας ἀπέθανε καὶ αὐτὸ, ὅπως τὰ ἄλλα;

Ἀπεκρίθη μὲ χαμηλὴν φωνή: Δὲν γνωρίζω.

— Πῶς! δὲν γνωρίζετε;

— Ὅχι· εἶχον πάρα πολὺ ὑποῦρει: ὅλοι αὐτοὶ οἱ θάναντο: ὁ πι-
 τῆρ, τέσσαρα τέκνα, καὶ αὐτὸ τὸ ὅποιον ἦτο ἐτοιμοθάνατον... ἦμουν
 τελλῆ ἀπὸ λύπη, δὲν εἶχον τὸ θάρρος, ὅχι δὲν ἠθέλησα νὰ γνω-
 ρίζω· ἠθέλησα νὰ ἔχω τὴν ἐλπίδα, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶνε, μίαν
 ἀμφιβολίαν, καὶ ἔφυγον... χωρὶς νὰ μᾶθῃ κανεὶς ποῦ ἐπῆγα.

Τῆς ἔπεισε σφοδρῶς τὸν βραχίονα. Πῶς ὀνομάζετο αὐτὸ;

— Guillaume.

Ἦ γέροντα Ἦ γραφα ἔκλειε εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάμνησιν. Ὡ! ἡ φοβερὰ
 αὐτὴ ἱστορία, τὴν ὅποιαν ὁ κηθευὸν του τοῦ εἶχε διηγηθῆ, ὅταν
 εἶχε ἐξέλθει ἀπὸ τὸ σχολεῖον, ἡ ἱστορία αὐτὴ ἡ ὅποια ἦτο ἡ ἰδικὴ
 του, δὲν ἀμφιέβαλε πλέον καὶ τὴν ὅποιαν ἤκουε τώρα ἀπὸ τὸ στό-
 μα τῆς γωριμῆς αὐτῆς! «Μητέρα μου!» ἐψιθύρισε. Ἦσθάνετο βα-
 θυτάτην συγκίνησιν. ὅχι! διότι Ἦσθάνετο ἀγάπην δι' αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ
 θαῦμα αὐτὸ τῆς συναντήσεως τὴν ἐτάραττε. Ἐτοιμάζετο νὰ γονα-
 τίσῃ καὶ νὰ τὴν ἐναγκαλισθῆ, ὅτε ἐπανάλαβε:

κητοῦ τῆς ἐν λόγῳ πόλεως. Ἀπέτελεσαν μικρὸν ὄμιλον ἐκ
 δέκα δεσποινίδων καὶ τεσσάρων κυριῶν, ἐξ ὧν ἡ μία πλοίαρχος
 ἰδίου πλοίου. Θὰ ἐπιβιβασθῶσι τοῦ πλοίου τούτου, τοῦ
 ὁποίου τὸ προσωπικὸν ἀποτελεῖται κατὰ τὰ τρία τέταρτα
 ἀπὸ γυναικας· θὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ πολλὰς ζωτροφίας καὶ
 πάντα τὰ ἀπαιτούμενα, ὅπως ἔλθωσιν εἰς ἀσφαλῆ κᾶπως
 συναφειαν μετ' ἀγρίων ἀνθρώπων, καὶ θὰ διευθυθοῦν πρὸς τὰς
 νήσους τοῦ Σολομῶντος, τῶν ὁποίων τὸ ἐσωτερικὸν εἶναι ἀνε-
 ξερευνητὸν ἔτι, ὡς κατοικοῦμενον ἀποκλειστικῶς ὑπὸ κανι-
 βελων.

Μεταξὺ τῶν ἐξερευνητριῶν τούτων ὑπάρχουσι τρεῖς ἱερα-
 πόστολοι, γνωρίζουσαι τὴν ἀτελή γλῶσσαν τῶν ἀγρίων τῆς
 Αὐστραλίας καὶ ἐλπίζουσαι ὅτι θὰ δυνηθῶσι νὰ πῆξωσι τὴν
 σημαίαν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐξημερωτέως εἰς τὰς ἀγρίας
 ταύτας χώρας.

Γ. Μ. ΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗΣ

Ὁδὸς Καλαμιώτου 9

Ὁ χειμὼν εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν θερμῶν σκεπασμάτων καὶ
 ἰλίως τῶν ἐραπλωμάτων. Ὁ ἐραπλωματοποιὸς κ. Ζαχαριου-
 δάκης, τεχνίτης ἐκ τῶν ὀλίγων, κατασκευάζει στρώματα καὶ
 ἐραπλώματα καὶ μαζηλάρια μετὰ πολλῆς τέχνης εἰς τιμὰς
 ἀνεπίδεκτους συναγωνισμοῦ. Εἶναι ὁ πρόμηθευτὴς κλινοσκε-
 πασμάτων τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν καὶ ξενοδοχείων,
 ἔχει δὲ ἐξαιρετικὴν εἰδικότητα διὰ τὰς προικώας κλινοστο-
 λάς, τὰς πολυτελεῖς καὶ περικομφοῦς. Αἱ μεγάλα ἐργασίαι,
 ὡς ἀναλαμβάνει καὶ ἡ προτιμητικὴ ἦν χαίρει, ὀφείλονται εἰς
 τὰ ἄριστα ὑλικά. Ὡν κάμνει χρῆσιν εἰς τὴν ἐργασίαν του.

ΚΟΛΩΝΙΑ

Ἐκ γνησίων ἀθῶν ἐφάρμακός τῆς Maria-Farina εἶναι ἡ
 Κολώνια Συράκου.

— Ἀπέθανε; ἴσως· ἀλλὰ δὲν εἶμαι βεβίαι· ἴσως ζῆ ὁ Guillaume
 μου. Τὰ ἄλλα τέσσαρα τὰ εἶδον νεκρά. αὐτὸν ὅχι. Δὲν εἶνε διόλου
 ἀπῆθανον νὰ ζῆ. Ἀπὸ τότε δὲν ἠθέλησα νὰ ἐξετάσω, διότι φοβοῦ-
 μαι τὴν ἀλήθειαν. Ἐκλείσθη ἐδῶ, καὶ ἐπερίμενα, καὶ περιμένω ἡ
 τύχη νὰ μοῦ τὸν ἐπαναφέρῃ· θὰ περιμένω μέχρι τοῦ θανάτου μου,
 ὁ ὅποιος δὲν θὰ ἀργήσῃ τώρα πλέον... μεσικοὶ μὴνες ἀκόμη...

Ἦρχισε νὰ βῆγῃ τὴν παρετήρησι πωλοῦσας. Νὰ ὁμιλήσῃ; Δὲν ἠθῆ-
 νετο τίποτε διὰ τὴν γραίαν αὐτὴν, καμμίαν ἀγάπην διὰ τὴν ποδὸν
 ὡσὼν ἄγνωστον αὐτὴν. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἔπρεπε νὰ τῆς δώσῃ τὴν
 ὑπεράτην αὐτὴν παρηγορίαν; Δὲν ἦτο τὸ καθήκον του;

Ἦσθάνθη ὅτι ὄγε. Δὲν θὰ εἶχε τὸν καιρὸν νὰ χαρῆ τὴν εὐτυχίαν
 της τώρα πλέον. Ὅποια τύψεις τῆς συνειδήσεως! Ὅποιον φοβερὸν
 μαρτύριον νὰ μᾶθῃ αἰώνης, ὅτι ἔχασε τρεῖς καὶ ἑτῶν θωπείας, τρεῖς καὶ
 ἑτῶν ἀγάπην, ἀρσώσιν, ὑπερίβανειαν, τρεῖς καὶ ἑτῶν ἀληθῆ μητρό-
 τητα! Ἦ χαρὰ τοῦ νὰ τὸν ἐπανεύρῃ θὰ ἦτο ἄοι γὰ μεγάλητέρα ἀπὸ
 τὴν βίτανον, διατί νὰ μὴ τὸν ἐπανεύρῃ ταχύτερον; πρὸ πάντων ἀπὸ
 τὴν βίτανον διατί νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ; ἀὲν ἐγνωρίζω! εἰάν ἐγνω-
 ρίζαν! δὲν θὰ παύσῃ νὰ λέγῃ...

Ὡ! ὅχι! δὲν θὰ ὁμιλήσῃ, δὲν θὰ καταστρέψῃ τὴν ἡσυχίαν, τὴν
 ὅποιαν αὐτὴ ἐδημιούργησε εἰς τὴν κατοικίαν αὐτὴν, τὴν παρελθόν-
 τος αἰῶνος, καὶ τὴν ὅποιαν κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἐγγίσῃ. Ἐξέλεξε
 τὴν ἀβεβαιοτήτα, ὡς ἀποθάνει λοιπὸν εἰς τὸ γλυκὺ αὐτὸ ψῦδος τῆς
 ἀβεβαιοτήτος.

Ἐλαβε τὸ ἄτακτο νέρδι της καὶ τὸ καταρτίλασε. Καὶ ἔφυγε, φέρων
 μεθ' ἑαυτοῦ ὡς μόνην ἀνάμνησιν τὰ ὀλίγα ἐνθῶν, τὰ ὅποια ἡ μητέρα
 του τοῦ εἶχε προσφέρει.

(κατὰ τὸν Maurice Leblanc).

ΕΞΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΔΡΟΣΟΣ

Ὁδὸς Ἐρμού.

Μόλις ἀφιχθεῖσαι ἐξ Εὐρώπης νέαι ἀποστολαὶ ἐπωροευσμάτων μετὰ τελευταῖα ὑφάσματα τοῦ συρμού. Ὁραῖαι τόσχαι δικτύρων χρωμάτων, ὄραϊα μάλλινα γκλασέ τελευταίων σχεδίων, μεταξωτὰ καὶ ἀτλάζια ἀπαράμιλλα τὴν στερεότητα καὶ τοὺς χρωματισμούς. Πλουσία συλλογὴ λινῶν καὶ χασέδων καὶ περκαλιῶν, σινδόνια μονόφυλλα, τραπέζοστολαὶ λινὰ, πεσέρια, κάλτσαι ἀνδρिकाί, καὶ πᾶν ὅ, τι ἀποτελεῖ τὸν πλουτισμὸν τοῦ γυναικείου καὶ οἰκογενειακοῦ ἱματιοφυλακείου. Προθυμία, εὐγένεια καὶ ἀθρότης τῶν ὑπαλλήλων, ἄκρβεια καὶ τιμιότης εἶναι τὰ γνωρίσματα τοῦ καταστήματος τούτου.

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ν. ΜΑΓΚΟΥ ΚΑΙ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ὡς προείπομεν ἤδη κατ' ἐπανάληψιν τὸ καλλίτερον καὶ ἐκλεκτότερον κομμένον κρέας πωλεῖται εἰς τὸ κρεοπωλεῖον τὸ ἐντελὲς Εὐρωπαϊκὸν τῶν κ. κ. Ν. Μάγου καὶ Γαλανοπούλου, τὸ κείμενον εἰς τὴν βορειοανατολικὴν πλευρὰν τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

ΜΕΓΑ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας, παρὰ τὴν Μητρόπολιν

Κ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ πρὸς ΓΑΛΑΝΟΥ

Εἰς ὥρῳ καὶ καινοτομίαν προέβη ἡ διεύθυνσις τοῦ μεγάλου γαλακτοπωλείου τῆς Πόλεως διὰ τῆς ἰδρύσεως παραρτήματος κυριῶν. Τὸ παράρτημα τοῦτο ἐφάμιλλον τῶν εἰς τὰς μεγάλας εὐρωπαϊκὰς πόλεις λειτουργούντων καὶ κατὰ τὴν κομψὴν καὶ εὐπρεπὴ ἐπίπλωσιν καὶ κατὰ τὴν τελείαν ὑπὲρ εἶναι θὰ ἀποβῆ ἀναγκυτήριον πολῦτιμον διὰ τὰς κυρίας, αἱ ὁποῖαι διέρχονται ὥρας ὄλας εἰς τὰ ἐμπόρικα, χωρὶς νὰ ἔχουν ἐν κέντρῳ ἰδικῶν τῶν, εἰς τὸ ὅποσον νὰ ἠμποροῦν νὰ πάρουν ἐν ποτήριον φρέσκον γάλα ἢ δύο αὐγά νωπά, ἢ ὀλίγον φρέσκον βούτυρον καὶ μέλι τοῦ Ἰμμητιοῦ καὶ νὰ ἀναπαυθοῦν συγχρόνως. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς περιπατητριάς τὸ Μέγα Γαλακτοπωλεῖον θὰ διδῇ τέιον καὶ σοκολάττας καὶ Brioches καὶ λουκουμάδες εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν διὰ τὰς κυρίας καὶ τοὺς συνοδευόντας μόνον αὐτὰς κυρίας. Αἱ Ἀθηναὶ ἐξευρω παίζοντι Δείγμα τὸ Μέγα Γαλακτοπωλεῖον τῶν Κυριῶν.

ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου ἀρ. 22.

Εἰς τοῦτο πωλοῦνται: γάλα γνήσιον, βούτυρον νωπὸν καὶ φαγητοῦ, κρέμα, αὐγά, κλπ Προμηθεύει δὲ τοιαῦτα καὶ εἰς τὰς οἰκογένειας, γινόμενης τῆς δικινοῆς κατ' οἶκον τακτικῶς δις τῆς ἡμέρας ν' ἢ τὰς, ἢ εὐθηνία καὶ ἡ καλὴ ποιότης. αἵτινες ὑπάρχουσι εἰς ὅλα τὰ καταστήματα τοῦ κ. Γ. Γουλιέλμου, εἶνε τὰ ἐφόδια καὶ αἱ ἐγγυήσεις, καὶ τοῦ ἰέου τούτου καταστήματος αὐτοῦ.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

Ἰποδηματοποιῦ τῆς Αὐλῆς

Ὁ Τσάμης καὶ πάλιν ἔφερε νέας φόρμας Παρισίων διὰ ὑποδυμάτια τῶν χορῶν καὶ τῶν θεάτρων καὶ τῶν ἐπισήμων παρουσιάσεων κυριῶν καὶ κυριῶν. Τὰ δέρματα δὲ διὰ τὴν νέαν αὐτὴν περίοδον εἶναι λεπτὰ ἀπιστεύτως, ὡς ἀπὸ μετάξι κατεσκευασμένα Ἐφερε καὶ ἀτλάζια διαφόρων χρωμάτων, ὡς καὶ λευκὰ δι' ὑπόδηματα νυμφικὰ καὶ χοροῦ. Καὶ τὰ πλέον ἄχαρα καὶ ἄσχημα πόδια εἶναι κομψὰ καὶ ἀγνωρίστα ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτὴν καὶ κομψὴν ὑπόδησιν.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΦΩΣΤΗΡΑ

Ὁδὸς Σταδίου.

Ἐν ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα ὑποδηματοποιεῖα τῆς πρωτεύουστος, τὸ ὑποδηματοποιεῖον Φωστήρα, εἰδικὸν δὲ καὶ αὐτὸ διὰ τὰ γυναικεῖα ὑπόδηματα, ἀφοῦ ἄλλοτε ἔφερε τὸν τίτλον «Ἰποδηματοποιεῖον Κυριῶν».

Τὸν συνιστῶμεν λοιπὸν καὶ αὐτὸν πρὸς τὰς κ. κ. ἀναγνωστριάς μας Ἐργάζεται πάντοτε μετὰ δέρματα ἀρίστης ποιότητος, μετὰ τεχνίτας πρώτης τάξεως, μετὰ ἀκρβειαν περὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν παραγγελῶν ζηλευτῶν καὶ μετὰ τιμὰς πολὺ λογικὰς. Δέχεται παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀρκεῖ νὰ σταλῶσι τὰ μέτρα καὶ νὰ προκαταβάλλεται τὸ ἀντίτιμον Ἀναλαμβάνει δὲ καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, δαπάναις τῶν ἀγοραστῶν.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀποικιακὰ-ἐδωδία καὶ ποτὰ.

Εἶναι ἐν ἐκ τῶν γνωστοτέρων ἐν Ἀθήναις καὶ σοβαρωτέρων εἰς τὸ εἶδος τοῦ καταστημάτων.

Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν κατεῖχε τὴν ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἐρμού καὶ Βουλῆς γωνίαν, συγκεντρῶν ἀσφυκτικῶς κόσμον ἐκλεκτὸν καὶ ἐφοδίζον τὰ πλουσιώτερα ἀθηναῖκα ὀψοφυλάκια.

Τὴν πολυάριθμον καὶ ἐκλεκτὴν πελατείαν του ὀφείλει εἰς τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν τῶν εἰδῶν του, εἰς τὴν μετριότητα τῶν τιμῶν καὶ εἰς τὴν ἄκραν εὐσυνειδησίαν καὶ προθυμίαν, μεθ' ἧς ἐκτελεῖ τὰς διδομένας αὐτῷ παραγγελίας.

Ἦδη μεταφερθὲν ὀλίγα βήματα ὑψηλότερον ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Βουλῆς ἀριθ. 14, ἐντέως εὐρυτάτου καταστήματος προέβη εἰς τὴν προμηθειαν μεγάλων ποσοτήτων εὐπορευμάτων τοῦ κύκλου του, ἦτοι βουτύρου, ἐλαίου, καφέδων, ζαχαρώσεως, ὀρυζίων, ὀσπρίων διαφόρων, κονσερβῶν (conserves) σάπωνος, τυρῶν, ἐλαίων χαβιερῶν καὶ ἄλλων ἐδωδίων καὶ ποτῶν ἐκλεκτῶν, ἀπάντων ἀρίστης ποιότητος καὶ πωλουμένων εἰς τιμὰς λίαν εὐθηνὰς· τὸ κέρδος εἰς τὴν καταναλωσιν.

Η ΠΑΝΑΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τώρα μετὰ τὰς ἐπερίδας καὶ τὰ five-o-elak καὶ τὰς ὀνομαστικὰς ἐορτὰς καὶ τοὺς χορούς, τώρα μετὰ τὰ ψύχη τοῦ χειμῶνος καὶ μετὰ τὰς ἀναιμίας, αἱ ὁποῖαι μαρτίζουσι νέους καὶ γέροντας, πανάκεια ἀληθῆς καὶ ἐφῆδιον ὑγιεινὸν τῆς χειμερινῆς περιόδου εἶναι τὸ κονιάκ. Σιγὰ εἰς τὴν ἱατρικὴν τείνει νὰ ἐκτοπίσῃ τὸν οἶνον, ἂν ὄχι καὶ τὸ γάλα. Ἀλλ' ὅσον ἡ χρῆσις του γενικεύεται, τόσον καὶ ἡ ποιότης του ἐκπίπτει. Διὰ τοῦτο μία μίχρη γνωστὴ, ἐν ὀνομα ἀρχαῖον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας τοῦ κονιάκ, πρέπει νὰ προτιμᾶται.

Ἡ μάρκα τῶν ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίων τῶν Ἀδελφῶν Μ. Βαρβαρέσου εἶναι μεγάλη ἐγγύησις τοῦ ἐξ ἀπεσκευασμένων σταφυλῶν κατασκευαζομένου κονιάκ. Ὁ οἶκος Βαρβαρέσου προμηθεύει ὀλόκληρον τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Αἴγυπτον, κάμνει ἐξαγωγὴν τόσον μεγάλην, ὅστε νὰ ἐπιτρέπη καὶ εὐθινοτέραν τὴν καταναλωσιν καὶ γνήσιαν καὶ ἄδολον τὴν ποιότητα.

Ἐννοεῖται ὅτι καὶ τὰ λικέρ τοῦ αὐτοῦ οἴκου εἶναι τῆς αὐτῆς περιωπῆς, ὅστε πᾶσα οἰκοδέσποινα νὰ προμηθεύηται ταῦτοχρόνως, παρὰ τοῦ ἰδίου ἐργοστασίου ταῦτα ὡς καὶ ἐκεῖνα· τὰ παλαιὰ κονιάκ τοῦ οἴκου τούτου, τὰ ὁποῖα ἔχουν βραβευθῆ εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις καὶ ὧν ὑπάρχει μεγάλη παρακαταθήκη, εἶναι ἐφάμιλλα καὶ κατὰ τὴν ποιότητα καὶ κατὰ τὸ ἀρώμα πρὸς τὰ γνήσια Γαλλικὰ τῆς πόλεως Κονιάκ.

Ἀποστέλλει εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν μικρὰ κιβώτια περιέχοντα δείγματα ὄλων τῶν εἰδῶν τοῦ ἐργοστασίου τούτου.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΟΙΚΟΔΕΣΗΟΙΝΑΣ

Ὅλοι αἱ οἰκοκυρεμένοι οἰκογένειαι, αἱ ἐπιδιώκουσι τὸ εὐθηνόν, ἀλλὰ καὶ τὸ στερεόν καὶ κομψὸν ἐνταυτῷ, θὰ εὐρωσι πάντοτε εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου ἀρ. 22 καταστήματι τοῦ κ. Κοκκαλάκη κλίνας σιδηρᾶς Ἀγγλικὰς καὶ ἐγχωρίους διὰ μικρὰ καὶ διὰ μεγάλους καὶ δι' ὅλα ἀδιακρίτως τὰ βαλάντια. Ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου, φοιτητοῦ, ὑπαλλήλου, μέχρι τῶν πλουσιωτέρων. Ἐπίσης δὲ καρέκλας Βιέννης καὶ ἱματιοθήκας.

Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν οἰκογένειαι, αἱ ἐρχόμεναι εἰς Ἀθήνας πρὸς προμηθειαν τῶν ἄνω εἰδῶν, εὐρίσκουσι παρὰ τῷ κ. Κοκκαλάκη πλὴν τῶν Ἀγγλικῶν εἰδῶν καὶ Ἀγγλικὴν ἐντελὲς εὐσυνειδησίαν καὶ ἀκραιότητα.